

Οταν το 1973, λίγο πριν την εξέγερση του Πολυτεχνείου, χτυπήθηκε πυρήνας της οργάνωσης του Ρήγα Φεραίου, συνελήφθησαν ανάμεσά τους δύο νέοι, ο Σ.Π. και ο Τ.Χ. που, όντας τότε ανήλικοι (μόλις είχαν τελειώσει το Λύκειο) και αφού πρώτα δέχτηκαν τις ανάλογες «περιποιήσεις» από τους βασανιστές της Ασφάλειας, μεταφέρθηκαν στο αναμορφωτήριο.

Εκεί είχαν την πρώτη (και τελευταία) γνωριμία με αυτούς που σήμερα αποκαλούμε ποινικούς. Νεαροί κι αυτοί, αλλά αγριεμένοι και επιθετικοί, κοίταζαν με μισό μάτι αυτά τα «καλόπαιδα» που κουβαλήθηκαν ανάμεσά τους και κινήθηκαν επιθετικά

εναντίον τους. Όλα όμως «πάγωσαν» όταν από το βάθος του θαλάμου υπήρξε η εντολή να μην πειράξει κανείς τους δύο Ρηγάδες γιατί θα είχε κακά ξεμπερδέματα.

Η εντολή είχε δοθεί από δύο αδέλφια που ήδη γνώριζαν τη ζωή από την ανάποδη και ήταν παιδιά πολυμελούς φτωχής οικογένειας. Παιδιά που φλερτάρισαν από νωρίς με την παρανομία, από ανέχεια, από αντίδραση, από ό,τι σπρώχνει τελικά κάποια παιδιά να πάρουν τέτοιο δρόμο. Ήταν οι αδελφοί Τσουβαλάκη. Ανθρωποί που μέχρι και σήμερα, ηλικιωμένοι πλέον, δεν παύουν να μπαινοβγαίνουν στις φυλακές για μικρής πάντα έντασης παραβατικές συμπεριφορές.

Ο Θόδωρος Τσουβαλάκης συνελήφθη (ξανά) πρόσφατα για απόπειρα κλοπής κινητού και προφυλακίστηκε, ενώ σε τέτοιες περιπτώσεις δεν προβλέπεται παρά μόνο κατ' εξαίρεση προφυλάκιση. Από τις 20 Φεβρουαρίου κάνει απεργία πείνας. Εχει σοβαρή βλάβη στην καρδιά και άλλες παθήσεις που πιστοποιούν κινδύνους για τη ζωή του και είναι βέβαιο ότι η φυλάκιση επιβαρύνει σημαντικά την υγεία του.

Τώρα εκκρεμεί η προσφυγή του στο συμβούλιο, ενώ ο ίδιος είναι πλέον πολύ καταβεβλημένος. Τι λόγο έχει άραγε η δικαιοσύνη να επιμένει σε μία τόσο ανελέητη τακτική απέναντι σε έναν άνθρωπο που ούτε απειλεί ούτε απορυθμίζει την τάξη και την ασφάλεια των πολιτών; Σε τελική ανάλυση, και μόνο το γεγονός ότι με τον παράξενο τρόπο του βοήθησε τότε τους δύο νέους ανθρώπους να ξεπεράσουν μια τρομακτική κατάσταση δείχνει το πόσο επικίνδυνος είναι...